

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 634/05
07.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića, mr Sretka Jankovića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Sremskoj Mitrovici, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K.37/04 od 27.12.2004.godine u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, dana 7.2.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana, žalba Okružnog javnog tužioca u Sremskoj Mitrovici i presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K. 37/04 od 27.12.2004.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom prvostepenom presudom, optuženi AA, na osnovu člana 355. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo razbojništvo iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZ RS). Optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka koji, kao i nužni izdaci branioca padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude blagovremeno je izjavio žalbu Okružni javni tužilac u Sremskoj Mitrovici, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da presudu preinači tako što će optuženog AA oglasiti krivim za krivično delo koje mu je optužnicom stavljeno na teret i osuditi po zakonu.

Branilac optuženog adv.AB podneo je odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca u Sremskoj Mitrovici, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije odbije žalbu tužioca kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdi.

U odgovoru na žalbu stavljen je i zahtev za obaveštavanje optuženog i njegovog branioca o sednici veća drugostepenog suda, radi prisustvovanja istoj.

Republički javni tužilac, u podnesku Ktž. broj 780/05 od 22.4.2005.godine, predložio je da Vrhovni sud Srbije uvaži kao osnovanu žalbu Okružnog javnog tužioca u Sremskoj Mitrovici, ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da presudu preinači tako što će opt. AA oglasiti krivim za krivično delo koje mu se optužnicom stavlja na teret i osuditi po zakonu.

U sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, u odsutnosti obaveštenih Republičkog javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca, Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu, razmotrio ostale spise predmeta, navode iz odgovora branioca optuženog na žalbu javnog tužioca i stav i predlog Republičkog javnog tužioca, iz napred navedenog podneska, pa je nakon ocene žalbenih navoda i predloga, našao da je žalba javnog tužioca neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380.stav 1. tačka 1. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, dakle, ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP na koju se ukazuje žalbom javnog tužioca.

Prema navodima žalbe bitna povreda odredaba postupka u pitanju, učinjena je jer presuda nema razloga za ocenu suda iskaza svedoka VV i GG, kojim iskazima se sud uopšte ne bavi niti ih pominje, a samim tim, prelazeći preko iskaza ovih svedoka i svedoka DD, prvostepeni sud je, po stavu javnog tužioca izveo pogrešan zaključak da nema dokaza da je optuženi izvršio krivično delo u pitanju, te je i pogrešno primenio krivični zakon. To imajući u vidu propust suda da pravilno ceni iskaze navedenih svedoka da im je oštećeni nakon predmetnog događaja rekao da je opljačkan, kao i okolnost da slučaj prijavljuje policiji, iz čega proizilazi da je oštećeni nakon što je nad njim izvršeno razbojništvo bio uznemiren i da nikakve namere da se sveti optuženom nije imao.

Međutim, iznetim žalbenim navodima, po oceni Vrhovnog suda ne dovodi se u sumnju pravilnost činjeničnih utvrđenja i zaključaka prvostepenog suda u pogledu odlučnih činjenica od kojih zavisi postojanje krivičnog dela koje je optuženom stavljeno na teret i njegove krivične odgovornosti, a za koje su u pobijanoj presudi dati jasni i uverljivi razlozi, prihvatljivi i za ovaj sud.

Naime, stoji činjenica da optuženi kategorično negira izvršenje krivičnog dela koje mu je stavljeno na teret i da predmetni događaj dosledno opisuje tokom krivičnog postupka, nasuprot oštećenom za čiji iskaz sud opravdano nalazi da je protivrečan i nelogičan jer u pogledu bitnih činjenica i okolnosti događaja, detaljno objašnjenih u obrazloženju presude, posebno kad je reč o pretnji, različito govori, počev od tvrdnje da mu je optuženi tražeći novac govorio da će pucati, da je pri tom ruku imao tako spuštenu između sedišta i levih vrata vozila da je on (oštećeni) pomislio da sigurno ima oružje, te tvrdnje iznete u telefonskom razgovoru sa svedokom DD, da je optuženi imao oružje, do potpunog negiranja pretnje u iskazu koji je oštećeni dao na glavnom pretresu, a bez logičnog objašnjenja zbog čega je onda optuženom dao novac, kako tvrdi da je učinio na zahtev optuženog, tim pre što je nesporno da je vozilo optuženog u tom trenutku bilo zaustavljeno na osvetljenom mestu, pored benzinske pumpe i u blizini autobuske stanice, što je prometno mesto, a koje okolnosti su po pravilnoj oceni prvostepenog suda od značaja kako sa stanovišta namere i ponašanja optuženog, tako i u pogledu mogućnosti odgovarajućeg reagovanja oštećenog na zahtev optuženog za predaju novca.

Osim toga, iskaz svedoka Mila Ševo ne predstavlja tako pouzdan dokaz o verodostojnosti iskaza oštećenog, kako se to u žalbi predstavlja, imajući u vidu nesumnjivo utvrđene i nesporne činjenice da je oštećeni, nakon izlaska iz vozila optuženog, prvo pozvao telefonom ovog svedoka i da mu u tom telefonskom razgovoru nije pominjao ni da je "opljačkan" od strane optuženog, niti pretnju oružjem.

Kod takvog stanja stvari, utvrđenog na osnovu iscrpne analize i pravilne ocene iskaza oštećenog i odbrane optuženog od strane prvostepenog suda, te nepostojanja materijalnih dokaza o radnjama koje su optuženom stavljene na teret, budući da pretresom nije pronađeno oružje ni novac kod optuženog odnosno u njegovom vozilu, pravilna je ocena prvostepenog suda da nema dokaza da je optuženi izvršio krivično delo iz člana 168. stav 1. KZ RS koje mu je optužnicom javnog tužioca stavljeno na teret i po nalaženju Vrhovnog suda, suprotno stavu iznetom u žalbi javnog tužioca, kao pouzdan osnov za suprotan zaključak ne može biti okolnost da je oštećeni prijavio krivično delo policiji i pomenutim svedocima, i to svedoku DD, tek u ponovljenom razgovoru, rekao da je "opljačkan".

Nalazeći, iz iznetih razloga, da je prvostepeni sud pravilno postupio kad je optuženog, primenom člana 355. tačka 3. ZKP oslobodio od optužbe za navedeno krivično delo i da se zakonitost i pravilnost ove odluke suda ne dovodi u pitanje žalbom javnog tužioca, Vrhovni sud je, na osnovu člana 388. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Nataša Banjac, s.r. sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SR